Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►**B**

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1003/2005,

30. juuni 2005,

millega rakendatakse määrust (EÜ) nr 2160/2003 seoses ühenduse eesmärgiga vähendada teatavate salmonella serotüüpide esinemissagedust liigi *Gallus gallus* aretuskarjades ja muudetakse määrust (EÜ) nr 2160/2003

(EMPs kohaldatav tekst)

(ELT L 170, 1.7.2005, lk 12)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**M1**	Komisjoni määrus (EÜ) nr 1168/2006, 31. juuli 2006	L 211	4	1.8.2006
►**M2**	Komisjoni määrus (EÜ) nr 213/2009, 18. märts 2009	L 73	5	19.3.2009

▼B

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1003/2005,

30. juuni 2005,

millega rakendatakse määrust (EÜ) nr 2160/2003 seoses ühenduse eesmärgiga vähendada teatavate salmonella serotüüpide esinemissagedust liigi *Gallus gallus* aretuskarjades ja muudetakse määrust (EÜ) nr 2160/2003

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. novembri 2003. aasta määrust (EÜ) nr 2160/2003 salmonella ja teiste konkreetsete toidupõhiste zoonootilise toimega mõjurite kontrolli kohta, ([1]) eriti selle artikli 4 lõiget 1 ja artiklit 13,

ning arvestades järgmist:

(1) Määruse (EÜ) nr 2160/2003 eesmärk on tagada õigete ja tõhusate meetmete võtmine salmonella ja muude zoonootilise toimega mõjurite avastamiseks ja kontrollimiseks tootmise, töötlemise ja turustamise kõikides asjaomastes etappides ja eriti esmatootmistasandil, et vähendada nende esinemissagedust ja nendega seotud ohtu rahvatervisele.

(2) Nimetatud määruse kohaselt tuleb kehtestada ühenduse eesmärk kõikide rahvatervise seisukohast oluliste salmonella serotüüpide esinemissageduse vähendamiseks liigi *Gallus gallus* aretuskarjades esmatootmistasandil.

(3) Määruses (EÜ) nr 2160/2003 on sätestatud, et ühenduse eesmärk peab hõlmama positiivsete epidemioloogiliste ühikute maksimumprotsenti ja/või positiivsete epidemioloogiliste ühikute väikseima protsentuaalse vähenemise arvandmeid, suurimat lubatud tähtaega, mille jooksul tuleb eesmärk saavutada, ja eesmärgi saavutamise tõendamiseks vajalike kontrollikavade määratlemist. Samuti peab see vajaduse korral hõlmama rahvatervisele oluliste serotüüpide määratlemist.

(4) Samuti on selle määrusega ette nähtud, et liigi *Gallus gallus* aretuskarjadele kolmeaastaseks üleminekuperioodiks kehtestatud ühenduse eesmärk peab hõlmama viit kõige enam levinud salmonella serotüüpi inimeste salmonelloosis, mis tuvastatakse EÜ seiresüsteemide kaudu kogutavate andmete põhjal.

(5) Ühenduse seiresüsteemide andmetel on viis kõige enam levinud salmonella serotüüpi inimeste salmonelloosis *Salmonella Enteritidis, Salmonella Hadar, Salmonella Infantis, Salmonella Typhimurium* ja *Salmonella Virchow*. Käesoleva määrusega kehtestatud ühenduse eesmärk peaks seega hõlmama nimetatud serotüüpe.

(6) Ühenduse eesmärgi kehtestamiseks peaksid olemas olema andmed, mis võimaldavad liigi *Gallus gallus* aretuskarjades esinevate kõnealuste salmonella serotüüpide esinemissageduse võrdlust liikmesriikides. Serotüüpide liikmesriikides esinemise sagedust käsitlevate andmete kogumise alusena on kasutatud nõukogu direktiivi 92/117/EMÜ ([2]) kohaseid salmonella kontrolli miinimumnõudeid. Sellist teavet koguti 2004. aastal asjakohase aja jooksul kõikides liikmesriikides.

([1]) ELT L 325, 12.12.2003, lk 1.
([2]) EÜT L 62, 15.3.1993, lk 38. Direktiiv on tühistatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2003/99/EÜ (ELT L 325, 12.12.2003, lk 31).

▼B

(7) Kontrollimaks eesmärgi saavutamist ja arvestades asjaomaste salmonella serotüüpide suhteliselt väikest esinemissagedust liigi *Gallus gallus* aretuskarjades ühenduses, on vaja korraldada korduv proovide võtmine esinduslikus arvus piisava suurusega karjades, mis peaksid direktiivi 92/117/EMÜ kohaselt koosnema vähemalt 250 linnust.

(8) Ühenduse eesmärgi saavutamise kontrollimiseks vajalik kontrollikava on oluliselt erinev ja tõenäoliselt palju tundlikum kavast, mida kasutati liikmesriikides võrdlust võimaldavate andmete kogumiseks vastavalt direktiivile 92/117/EMÜ. Seepärast tuleb ette näha ühenduse eesmärgi läbivaatamine hiljemalt ühe aasta möödudes vastavate siseriiklike kontrolliprogrammide rakendamisest.

(9) Kõnealuse teabekogumisperioodi tõttu ei olnud võrdlust võimaldavaid andmeid olemas enne määruse (EÜ) nr 2160/2003 I lisas sätestatud tähtaega, mille jooksul tuli kehtestada liigi *Gallus gallus* aretuskarju käsitlev ühenduse eesmärk. Eesmärgi kehtestamise tähtaega tuleks seetõttu pikendada kuue kuu võrra ja muuta vastavalt määrust (EÜ) nr 2160/2003.

(10) Määruse (EÜ) nr 2160/2003 artikli 4 lõikes 5 ettenähtud meetmed liigi *Gallus gallus* aretuskarju käsitleva ühenduse eesmärgi kehtestamiseks üleminekuperioodil põhinevad juba direktiivi 92/117/EMÜ kohaselt kindlaksmääratud salmonella kontrollimise metoodikal ning meetmete ülejäänud aspektid on seotud riskijuhtimisega. Käesolevas määruses ettenähtud meetmed on kavandanud töörühm Euroopa Toiduohutusameti (EFSA) osavõtul. Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 2160/2003 artiklis 15 sätestatud nõuet konsulteerida Euroopa Toiduohutusametiga kõikides küsimustes, millel võib olla oluline mõju rahvatervisele, ei ole ametlik konsulteerimine Euroopa Toiduohutusametiga käesolevas etapis vajalik.

(11) Käesolevas määruses sätestatud meetmed on kooskõlas toiduahela ja loomatervishoiu alalise komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Ühenduse eesmärk

1. Ühenduse eesmärk salmonella serotüüpide *Salmonella Enteritidis, Salmonella Hadar, Salmonella Infantis, Salmonella Typhimurium* ja *Salmonella Virchow* vähendamiseks liigi *Gallus gallus* aretuskarjades on vähendada vähemalt 250 täiskasvanud linnust koosnevate positiivsete aretuskarjade maksimumprotsenti vähemalt ühe protsendini 31. detsembriks 2009.

Liikmesriikides, kus on vähem kui 100 aretuskarja, tohib positiivne olla siiski ainult üks täiskasvanud aretuskari.

2. Kontrollikava ühenduse eesmärgi saavutamise kontrollimiseks on sätestatud lisas.

Artikkel 2

Läbivaatamine

Komisjon vaatab artiklis 1 sätestatud ühenduse eesmärgi läbi määruse (EÜ) nr 2160/2003 artikli 6 kohaselt heakskiidetud siseriiklike kontrolliprogvrammide rakendamise esimese aasta tulemuste põhjal.

▼B

Artikkel 3

Määruse (EÜ) nr 2160/2003 muutmine

Määruse (EÜ) nr 2160/2003 I lisas asendatakse esimese rea 4. tulba tekst järgmisega:

“18 kuud pärast käesoleva määruse jõustumiskuupäeva.”

Artikkel 4

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Käesolevat määrust kohaldatakse alates 1. juulist 2005.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

▼M2

LISA

Liigi *Gallus gallus* täiskasvanud aretuskarjades esinevate *Salmonella* serotüüpide *Salmonella enteritidis*, *Salmonella Hadar*, *Salmonella infantis*, *Salmonella typhimurium* ja *Salmonella Virchow* vähendamiseks kehtestatud ühenduse eesmärgi saavutamise kindlakstegemise kontrollikava

1. VALIMIPLAAN

Valikuraam hõlmab kõiki kodukanade (*Gallus gallus*) täiskasvanud aretuskarju, mis koosnevad vähemalt 250 linnust ("aretuskarjad").

2. ARETUSKARJADE SEIRE

2.1. **Proovide võtmise koht, sagedus ja viisid**

Aretuskarjadest võetakse proove ettevõtja algatusel ja ametlike kontrollide raames.

2.1.1. *Proovide võtmine ettevõtja algatusel*

Proove võetakse iga kahe nädala järel pädeva asutuse määratud kohas, st kas:

a) haudejaamas või

b) ettevõttes.

Pädev asutus võib otsustada kasutada ühte punktides a ja b osutatud võimalustest kogu kontrollikava ulatuses kõigi broilerite aretuskarjade suhtes ja ühte neist võimalustest munejate aretuskarjade suhtes. Ettevõtete puhul, mis peamiselt eksportdivad või turustavad haudemune teistele liikmesriikidele, tuleb proovid võtta alati ettevõttes. Pädev asutus kehtestab menetluskorra tagamaks, et analüüse tegev laboratoorium teatab ettevõtja algatusel toimunud proovide võtmise käigus artikli 1 lõikes 1 osutatud *Salmonella* serotüüpide ("asjaomane *Salmonella*") tuvastamisest viivitamatult pädevale asutusele. *Salmonella*, sealhulgas tema serotüüpide tuvastamise õigeaegse teatamise eest vastutavad ettevõtja ja analüüse tegev laboratoorium.

Kui ühenduse eesmärk on vähemalt kahel järjestikusel kalendriaastal olnud täidetud, võib erandkorras ja pädeva asutuse äranägemisel pikendada proovide võtmise vaheaega nii, et proove võetakse iga kolme nädala tagant. Pädev asutus võib otsustada, et kontrollid toimuvad taas kahenädalaste vaheaegadega, kui ettevõttes tuvastatakse positiivne kari, ja/või igal muul juhul, kui pädev asutus leiab selle olevat vajalik.

2.1.2. *Ametlik kontrollproovide võtmine*

Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 2160/2003 II lisa C osa punkti 2 kohaldamist, seisneb ametlik proovide võtmine järgmises:

2.1.2.1. Kui proovide võtmine ettevõtja algatusel toimub haudejaamas:

a) korrapärane proovide võtmine haudejaamas iga 16 nädala järel;

b) korrapärane proovide võtmine ettevõttes kahel korral tootmistsükli jooksul, kusjuures esimene kord on nelja nädala jooksul pärast üleminekut munemisperioodile või munemisüksusele ning teine munemisperioodi lõpus, aga mitte varem kui kaheksa nädalat enne tootmistsükli lõppu;

c) kinnitav proovide võtmine ettevõttes pärast asjaomase *Salmonella* tuvastamist haudejaamas võetud proovidest.

2.1.2.2. Kui proovide võtmine ettevõtja algatusel toimub ettevõttes, võetakse proove korrapäraselt kolmel korral tootmistsükli jooksul:

a) nelja nädala jooksul pärast munemisperioodi algust või munemisüksusse saatmist;

▼M2

b) munemisperioodi lõpus kõige varem kaheksa nädalat enne tootmistsükli lõppu;

c) tootmise kestel mis tahes ajal, mis jääb punktides a ja b nimetatud proovide võtmise aegadest piisavalt kaugele.

2.1.2.3 Erandina punktidest 2.1.2.1 ja 2.1.2.2 ning kui ühenduse eesmärk on vähemalt kahel järjestikusel kalendriaastal olnud täidetud, võib pädev asutus asendada korrapärase proovide võtmise järgmisega:

a) proove võetakse ettevõttes üks kord tootmistsükli jooksul ja üks kord aastas haudejaamas või

b) proove võetakse ettevõttes tootmistsükli kahel teineteisest ajaliselt piisavalt kaugel oleval korral.

Toidukäitleja algatusel läbi viidava proovide võtmise võib asendada pädeva asutuse läbi viidud proovide võtmisega.

2.2. **Proovivõtuprotokoll**

2.2.1. *Proovide võtmine haudejaamas*

Igal proovivõtu korral võetakse vähemalt üks proov aretuskarja kohta. Proovide võtmine tuleks läbi viia koorumise päeval, mil proove saab võtta kõigilt aretuskarjadelt, ja proovide kogum tuleks moodustada proportsionaalselt kogu materjalist, mis on võetud kõigist koorumiskappidest, kust proovivõtu päeval on eemaldatud koorunud tibud. Kui koorumiskapis on ühe aretuskarja kohta üle 50 000 muna, tuleb võtta selle karja kohta ka teine proov.

Proov peab koosnema vähemalt:

a) ühest koorumiskapi nähtavalt määrdunud koorumisrestidelt võetud liitproovist, mis on võetud juhusliku valimina viiest eraldi koorumiskapi kastist või viiest eraldi kohast koorumiskapis, mis kokku hõlmavad vähemalt 1 m^2 suuruse pinna; kui aretuskarja haudemunad on mitmes koorumiskapis, võetakse üks selline liitproov kõigist, kuid maksimaalselt viiest koorumiskapist; või

b) ühest proovist, mis on võetud ühe või mitme niisutatud riidelapi abil vähemalt 900 cm^2 pindalalt; proov võetakse kohe pärast kanade eemaldamist vähemalt viie koorumiskapi kasti põhjade kogupinnalt või iga (kuid maksimaalselt viie) koorumiskapi (kus on aretuskarjalt saadud koorunud munad) viiest kohast, sealhulgas põrandalt võetud tolmust. Seejuures tagatakse, et võetakse vähemalt üks proov iga aretuskarja kohta, kust munad on saadud; või

c) 10 grammist purunenud munakoortest, mis on võetud maksimaalselt viies koorumiskapis (kus on aretuskarjalt saadud koorunud munad) paiknevast 25 kastist (st lähteproov kaalub 250 grammi), munakoored purustatakse, segatakse ja neist võetakse kontrollimiseks 25 g osaproov.

Punktides a, b ja c sätestatud menetlust järgitakse nii ametlikul kui ka ettevõtja algatusel toimuval proovide võtmisel. Kui vähemalt 80 % munadest paiknevad koorumiskappides, kust on samuti proove võetud, siis ei pea proove võtma erinevate aretuskarjade munadega koorumiskapist.

2.2.2. *Proovide võtmine ettevõttes*

2.2.2.1. Korrapärane proovide võtmine ettevõtja algatusel

Võetakse eelkõige väljaheiteproove ja eesmärk on tuvastada üheprotsendiline (1 %) esinemissagedus karjas, usalduspiir on 95 %. Selleks tuleb proovide võtmiseks kasutada üht järgmistest võimalustest.

a) Väljaheidete liitproov, mis koosneb värskete väljaheidete vähemalt 1 g raskustest juhuslikult mitmest karjapidamiseks kasutatava hoone paigast

▼M2

võetud eraldi proovidest, või kui karjal on vaba juurdepääs enam kui ühele hoonele konkreetses ettevõttes, igast selles ettevõttes karjapidamiseks kasutatavast hoonerühmast. Väljaheiteid võib analüüsi jaoks ühendada, moodustakse vähemalt kaks liitproovi.

Liitproovi moodustamiseks vajalike eraldi väljaheiteproovide võtmise kohtade arv on järgmine:

Karjas peetavate lindude arv	Karjalt võetavate väljaheiteproovide arv
250–349	200
350–449	220
450–799	250
800–999	260
1 000 või rohkem	300

b) Jalatsi- ja/või tolmuproovid

Kasutatavad proovivõtujalatsid peavad olema piisavalt niiskust imavad. Kasutamiseks sobivad ka niinimetatud marlisokid.

Proovivõtujalatsi pealispinda niisutatakse asjakohase lahjendiga (nt 0,8 % naatriumkloriid ja 0,1 % peptoon lahustatuna steriilses deioniseeritud vees, steriilne vesi või muu pädeva asutuse poolt heakskiidetud lahjendi).

Proovid võetakse kõndides läbi hoone nõnda, et saadakse esindav proov hoone või selle sektori kõigist osadest. Kõndimise trajektoor peab hõlmama nii allapanu kui ka võrkpõrandat, kui võrkpõrandal kõndimine on ohutu. Proovi võtmiseks läbitakse hoone kõik aedikud. Pärast proovide võtmist valitud sektoris tuleb proovivõtujalatsid eemaldada ettevaatlikult, et nende külge kleepunud aines maha ei pudeneks.

Proov koosneb:

i) viiest paarist proovivõtujalatsitest, neist iga paariga on proov võetud 20 protsendilt hoone pinnast. Proovivõtujalatseid võib analüüsi jaoks ühendada, moodustades vähemalt kaks liitproovi, või

ii) vähemalt ühest paarist proovivõtujalatsitest, millega on proov võetud kogu hoone pinnalt, lisaks võetakse tolmuproov hoone mitmest kohast neilt pindadelt, kus tolmu on näha. Selliste tolmuproovide võtmiseks kasutatakse ühte või mitut niisutatud riidelappi ja proov võetakse kokkuvõttes vähemalt 900 cm^2 pindalalt.

c) Kui aretuskarja peetakse puuris, võib proove võtta loomulikult segunenud väljaheidetest, olenevalt hoone tüübist kas konveierlintidelt, skreeperist või sõnnikuhoidlast. Kaks vähemalt 150 grammi kaaluvat proovi võetakse eraldi kontrollimiseks:

i) iga puurirea all asuvalt sõnnikukonveieri lindilt, mis töötab regulaarselt ja tühjeneb pressimis- või konveierisüsteemi;

ii) sõnnikukoristussüsteemist, kui sõnnik koristatakse puuride alt skreeperiga lindla all asuvasse sõnnikuhoidlasse;

iii) sõnnikukoristussüsteemist (astmeliste puuridega lindlas), kui puurid paiknevad astmeliselt ja väljaheited langevad otse sõnnikuhoidlasse.

▼M2

Lindlas on harilikult mitu puurikorrust. Iga korruse väljaheitekogum peab olema liitproovis esindatud. Igast karjast võetakse kaks liitproovi viisil, mida kirjeldatakse allpool alapunktides 3–6:

Lintide või skreeperitega süsteemide korral peavad need proovide võtmise päeval enne proovide võtmist töötama.

Puurialuste rennide ja skreeperitega süsteemide puhul võetakse liitproov väljaheidetest, mis on kogunenud skreeperile pärast selle kasutamise lõppu.

Lintide või skreeperiteta astmeliste puurisüsteemide puhul tuleb väljaheidete liitproov võtta sõnnikuhoidlast.

Sõnnikukonveieri süsteem: väljaheiteainese liitproov võetakse lintide väljalaskeotstest.

2.2.2.2. Ametlik proovide võtmine

a) Korrapärane proovide võtmine toimub vastavalt punktile 2.2.2.1.;

b) Asjaomase *Salmonella* tuvastamisel haudejaamas võetud proovidest viiakse kinnitav proovide võtmine läbi vastavalt punktis 2.2.2.1 kirjeldatule. Mikroobivastaste ainete või bakterikasvu inhibiitorite kontrollimise võimaldamiseks võib võtta täiendavaid proove järgmiselt: juhuvaliku teel võetakse linnufarmi igast linnumajast linde, tavaliselt kuni viis lindu igast majast, kui just pädev asutus ei pea vajalikuks rohkematelt lindudelt proove võtta. Kui nakkusallikas ei ole kindlaks tehtud, viiakse karja või selle järglaskonna hulgas enne kaubanduspiirangute kohaldamise lõpetamist läbi mikroobivastaste ainete analüüsid või uued bakterioloogilised uuringud. Kui tuvastatakse mikroobivastaseid aineid või bakterikasvu inhibiitoreid, järeldatakse, et *Salmonella*'ga nakatumine on kinnitust leidnud;

c) Kahtlusjuhtumid

Erakorralistel juhtudel, kui pädeval asutusel on põhjust kahelda läbiviidud proovide võtmise tulemuses (nii negatiivse kui ka positiivse tulemuse puhul), võib otsustada, et viiakse läbi uus proovide võtmine vastavalt punktile b.

3. PROOVIDE ANALÜÜSIMINE

3.1. **Proovide ettevalmistamine**

3.1.1. *Koorumiskapi koorumisrestidelt võetud proovid*

a) pannakse ühte liitrisse toatemperatuurini eelsoojendatud puhverdatud peptoonvette ja segatakse kergelt;

b) kultuuri kasvatamist jätkatakse punktis 3.2 kirjeldatud tuvastusmeetodil.

3.1.2. *Jalatsi- ja tolmuproovid*

a) Proovivõtujalatsite või -sokkide paar(id) ja tolmuproovid (riidest materjalil) pakitakse ettevaatlikult lahti, et vältida külgekleepunud väljaheiteainese või tolmu mahapudenemist, ja asetatakse 225 ml toatemperatuurini eelsoojendatud puhverdatud peptoonvette. Proovivõtujalatsid või -sokid ja riideproovid tuleb kasta üleni puhverdatud peptoonvette, nii et proovi ümbritseb piisavalt vedelikku, kuhu *Salmonella* saab eralduda, seega võib vajaduse korral lisada puhverdatud peptoonvett. Jalatsiproove ja riideproove töödeldakse eraldi;

b) Kui viiest proovivõtujalatsi või -soki paarist on moodustatud kaks proovi, pannakse kumbki proov vähemalt 225 ml puhverdatud peptoonvette (vajaduse korral lisatakse vett), tagades et

▼M2

proov on üleni vees ja et proovi ümbritseb piisavalt vedelikku, kuhu *Salmonella* saab eralduda;

c) Proovi täielikuks küllastamiseks segatakse seda ja jätkatakse kultuuri kasvatamist punktis 3.2 osutatud tuvastusmeetodil.

3.1.3. *Muud väljaheiteainese proovid*

a) Väljaheiteproovid liidetakse ja segatakse hoolikalt ning sellest võetakse 25-grammine osaproov kultuuri kasvatamiseks;

b) See 25-grammine osaproov asetatakse 225 ml toatemperatuurini eelsoojendatud puhverdatud peptoonvette;

c) Kultuuri kasvatamist jätkatakse punktis 3.2 kirjeldatud tuvastusmeetodil.

Kui *Salmonella* tuvastamiseks ette nähtud proovide ettevalmistamiseks on kokku lepitud ISO standardid, tuleb proovide ettevalmistamisel eespool nimetatud sätete asemel kohaldada neid ISO standardeid.

3.2. **Tuvastusmeetod**

Salmonella spp. tuvastamine viiakse läbi vastavalt muudatusele 1 standardis EN/ISO 6579-2002/Amd1:2007 “Toidu ja loomasöötade mikrobioloogia – *Salmonella* spp. tuvastamine horisontaalmeetodil – muudatus 1: Lisa D: *Salmonella* spp. määramine loomade väljaheites ja tootmise esimese etapi proovides”.

Punktis 3.1 osutatud jalatsiproovide, tolmuproovide ja muude väljaheiteproovide puhul on võimalik inkubeeritud puhverdatud peptoonvee rikastuspuljong tulevaste kultuuride jaoks ette valmistada. Selleks inkubeeritakse mõlemat proovi puhverdatud peptoonvees nagu tavaliselt. Igast proovist võetakse 1 ml inkubeeritud puljongit ja segatakse hoolikalt, seejärel võetakse 0,1 ml segu ja nakatatakse MSRV-plaadid nagu tavaliselt.

Ärge raputage, segage ega töödelge puhverdatud peptoonvees olevaid proove pärast inkubeerimist, sest seeläbi eralduvad inhibeeritud osakesed ja selle tagajärjel väheneb eraldumine MSRV-söötmesse.

3.3. **Serotüüpide määramine**

Igast positiivsest proovist määratakse Kaufmann-White’i skeemi põhjal vähemalt ühe isolaadi tüüp.

4. TULEMUSED JA ARUANDLUS

Aretuskari loetakse ühenduse eesmärgi saavutamise kontrollimise tähenduses nakatunuks siis, kui asjaomane *Salmonella* (välja arvatud vaktsiinitüved) tuvastatakse ühes või mitmes proovis, mis ettevõttes võeti (või kui liikmesriik kinnitab teistkordselt ametlikult analüüsitulemusi asjaomastes väljaheite- või linnuelundiproovides), seda ka juhul, kui *Salmonella* tuvastatakse üksnes tolmuproovis. See ei kehti aretuskarjade erakorralistel kahtlusjuhtumitel, kui ettevõttes ettevõtja algatusel tehtud proovidest tuvastatud *Salmonella*’t ametliku proovide võtmise teel ei kinnitata.

Statistika eesmärgil loendatakse nakatunud karja ainult üks kord, hoolimata sellest, kui mitu korda tootmistsükli jooksul *Salmonella* tuvastati.

Aruandlus hõlmab järgmist:

a) vastavalt vajadusele valimikava suhtes tehtud valikute üksikasjalik kirjeldus ja võetud proovide liik;

b) olemasolevate ja kontrollitud aretuskarjade arv;

c) analüüsi tulemused;

d) tulemuste selgitus, eriti erakorralistel juhtudel.